

בני גנץ. "יש לו מדיניות, יש לו מצע. הוא יציג אותנו, בקולו שלו"

המוסף לשבת • 27.12.2018

כל אנשי הנסיך

בני גנץ, המרענן הרשמי של מערכת הבחירות, עדיין דבק באסטרטגיית השתיקה, אבל האנשים שמלווים אותו לפוליטיקה מתחילים לפזר את ענן העמימות | ההכנות לקראת השקת מפלגתו החדשה, חוסן לישראל ("זה כמו מבצע צבאי"), ההתמודדות עם הכישלון העסקי ("יש דברים שגם הסגן של אלוהים לא יכול למנוע"), והדעות שיצטרך למכור בקרוב לבוחרים ("הוא מאמין במסלול של שלום") | עכשיו גם צעות הביקורות מתוך הקבינט על תפקודו כרמטכ"ל: "בצוק איתן הוא היה מאוד חלבי" יפעת ארליך | צילום: חיים הורנשטיין

ב-2012 הקימו שני צעירים, עומר טולצ'ינסקי וירון וקסמן, עמותה בשם "הגל שלי". המטרה: לקדם נוער בסיכון באמצעות אימונים בגלישת גלים. "באחת ההזדמנויות פגשנו את בני גנץ לכמה דקות", מספר וקסמן. "למחרת שלחנו לו מייל ושאלנו אם יסכים לדבר עם בני הנוער שלנו. אנחנו שולחים מיילים בסגנון הזה להרבה מאוד אישים ב'שיטת מצליח'. לא כולם עונים. אבל גנץ הפתיע אותנו וענה מיד שהוא יבוא בחפץ לב. הוא רק ביקש שלא תהיה תקשורת במפגש. הוא הגיע ודיבר עם בני הנוער בפתיחות, סיפר כמה היה לו קשה בלילה

הראשון בצבא וכמה שהיה חייל מצ'וקמק. הוא גם אמר משפט שהפך למוטו שלנו: 'כל אחד חשוב וכל אחד יכול'. זו הייתה שיחה משמעותית".

כמה זמן אחר כך, במהלך ריצת הבוקר שלו, הופיע גנץ במבנה של העמותה בחוף בת-ים. "שלום", אמר לווקסמן המופתע, "זו ביקורת פתע ואני רואה שוואלה, לא עבדו עליי. אתם אמיתיים. יש שיעורים לבני נוער במים". באותו בוקר הצטרף וקסמן לריצה של גנץ, ומאז הם ממשיכים לרוץ רעיונית יחד.

אחרי שבחן היטב את ההתנהלות הכלכלית והארגונית של העמותה, העביר אליה גנץ תרומה מקרן החינוך שבראשותו. "כבר הגענו ל-2,000 בני נוער, יותר מ-140 מהם הודות לתמיכה של בני. מעבר למימון, גנץ המשיך להגיע לביקורים ולפגישות עם הנערים. אני מאמין בו ומאמין לו. הוא אדם ענייני, חכם וצנוע".

על פוליטיקה דיברתם?

הרמטכ"ל גנץ באימון של חטיבת מילואים. הרגיע את המערכת אך נתפס כאפרורי

"דיברנו. אני לא רוצה לדבר בשמו. ניתן לו להגיד בעצמו את עמדותיו. עניין אותו מה מטריד את הצעירים, מה מעסיק אותנו. אומרים עליו שהוא לא אומר שום דבר, אבל עשייה חינוכית שהוא מעורב בה באופן אישי זו אמירה. פעם אחת אמרתי לו: 'דיר באלק, אם אתה הולך לפוליטיקה זה רק בשביל להיות ראש ממשלה. לא פחות'. הוא שאל אותי: 'מה יגרום לך להצביע עבורי?' והתעניין למי הצבעתי בבחירות הקודמות. אני מדבר בשם עצמי, ולא בשם העמותה, כי אנחנו לא נהיה מעורבים בפוליטיקה, אבל אמרתי לו שאני רואה בו מנהיג ראוי, ולא משנה לי באיזו מפלגה הוא יהיה. אם ירוץ במרצ או ירוץ עם הבית היהודי או יקים מפלגה חדשה, אתמוך בו בכל מקרה. אמרתי לו שאני מכיר אותו ויודע מה חשוב לו, ולכן את תמיכתי יש לו. הוא ממש שמח, אבל אני רק בן אדם אחד".

נראה שלא. הסקרים מצביעים על כך שיש עוד מאות אלפי איש שתומכים בגנץ, בלי קשר למסגרת הפוליטית שבמסגרתה יתמודד, ובלי שהם מכירים אותו אישית כמוך. איך אתה מסביר את זה?

"לאנשים לא ממש משנה קצת יותר ימינה או קצת יותר שמאלה. הציבור רוצה אדם שטובת מדינת ישראל בראש מעייניו. אדם שיש לו מילה".

בשלוש וחצי השנים האחרונות פעל הרמטכ"ל לשעבר בני גנץ, ומאתמול יושב ראש מפלגת "חוסן לישראל", בשני עולמות מקבילים: העולם העסקי והעולם חברתי. עיקר עיסוקו הכלכלי היה כיו"ר חברת הסייבר "הממד החמישי", שנסגרה רק לפני כשבוע. במקביל רקטוריונים של חברות שונות, כמו חברת הנדל"ן "אמות השקעות", חברת ההשקעות הטכנולוגיות "אלרון", חברת "סיג", המייצרת מכונות למילוי משקאות, חברת "גטסאט", שמפתחת אנטנות לתקשורת לוויינית, וחברת "באטריקס", שמפתחת סוללות למכשירים סולריים.

על המגרש, עם שחקן העבר שמואל זיסמן והאלוף טל רוטו

פעילותו העסקית הענפה הייתה כרוכה בנסיעות רבות לחו"ל, וחלקן כללו גם סבבים של הרצאות ברחבי הגלובוס. גם בישראל הוא מרוויח לא רע מהרצאות. כך למשל פורסם כי תמורת הרצאה של 40 דקות לעובדי חברת הביטוח הראל קיבל שכר נאה של 75 אלף שקל. על פי ההערכות הרוויח גנץ בשנים האחרונות מאות אלפי שקלים בחודש, כך שההליכה לפוליטיקה כרוכה מבחינתו בויתור כלכלי משמעותי.

סגירתה של "הממד החמישי" עוררה דיון ציבורי: האם יש לכישלון העסקי השלכות על עתידו כפוליטיקאי? "אני חייב לשאול אותך, ותסלחי על הצרפתי: וואט דה פאק זה מעניין את הקורא הממוצע למה חברת היי־טק אחת נסגרה, אחרי 3,300 חברות אחרות שנסגרו

בשלוש השנים האחרונות? עונה דורון כהן, לשעבר בכיר במוסד, ומי שהיה מנכ"ל "הממד החמישי" ואחד ממייסדיה. החברה, שפיתחה מערכות בינה מלאכותית לעיבוד נתונים בתחום הצבאי, הממשלתי והאזרחי, נסגרה בעקבות החלטת הממשל האמריקאי להטיל מגבלות על עסקאות עם האוליגרך הרוסי ויקטור וקסלברג, מקורבו של הנשיא פוטין. לפי פרסומים בארה"ב, וקסלברג העביר לעו"ד מייקל כהן, פרקליטו לשעבר של הנשיא טראמפ, תשלומים לצורך תשלום דמי שתיקה לשחקנית הפורנו סטורמי דניאלס. וקסלברג הוא אחד המשקיעים המרכזים ב"ממד החמישי", וכתוצאה מהסנקציות לא הועברו כספי ההשקעה שלו לחברה.

"אני לא מוצא קשר בין סגירת החברה לבין גנץ", אומר דורון כהן. "יש דברים שגם הסגן של אלוהים לא יכול למנוע. ברגע שחברה נכנסת לסנקציות בגלל המשוגע מארצות-הברית, אי אפשר לעשות כלום. זה לא קשור לבני. אם את רוצה לדבר איתי על בני גנץ החבר, המפקד, האישיות המדהימה שמתאימה לפוליטיקה, אז בשמחה".

מה הייתה תרומתו של בני לחברה?

טרופר. איש התוכן

"אדירה".

כמי ששמו הולך לפניו? כבעל קשרים? כאישיות?

"בכל אספקט הייתה לו תרומה אדירה. לעמוד בראש ארגון כמו צה"ל זה לנהל ארגון בתקציב אדיר, תוך קבלת החלטות בתנאי אי-ודאות שאין להם אח ורע באזרחות. האמירה שגנרלים לא יכולים להצליח בעולם העסקי היא קשקוש בלבוש. התרומה שלו הייתה אדירה. נקודה. לא יכולתי לחלום על יו"ר יותר טוב ממנו".

אם היית פותח חברה חדשה, היית מציע לגנץ שוב להיות היושב ראש שלה?

ביטון. השותף מירוחם

"ברור שכן. הוא זן נדיר ואדיר. איש עם ערכים, ישר. מלח הארץ, אכפת לו מאוד ממה אנחנו משאירים לדור הבא שלנו. יודע להבחין בין עיקר לטפל, מאמין בעבודת צוות".

הסון?

"שקול. שוקל כל דבר כמו שצריך. אני מאוד אוהב אותו – ועליי קשה מאוד להתחבב. באחת הפגישות הראשונות שלנו שאלתי אותו: 'בני, עם יד על הלב, כמה זמן לקח לך להתנתק מהעולם הצבאי, אחרי שהיית בו יותר ממחצית חיך?' הוא אמר לי משפט שלא אשכח: 'את הזמן שלקח למעלית לרדת מקומה 14 לקומת הקרקע בבניין בקריה'".

למה גנץ שמר עד כה על שתיקה?

ישראל. הדוברת הצמודה

"אני לא יודע. איתנו, המקורבים, הוא לא שותק בכלל. אני יודע בדיוק מה קורה. אני יודע מה מתרוצץ לו בראש, בנפש, בבטן. אבל את לא תקבלי את זה ממני. יש משפט בפרסית: 'כל דבר בעיתו — מתוק'. סבלנות. במגרש הפוליטי הזה, שאני סולד ממנו, לפעמים יותר חשוב העיתוי מהתוכן".

אולי חלק מהרעיון הוא לפזר עמימות כדי להתחבב על הקונצרט?

"אני באופן אישי בהחלט מאמין בעמימות כתפיסת עולם. אני לא יודע אם בני נוקט עמימות כמדיניות, ואם כן, אז זה לא דבר רע. לשיח הבלתי נסבל והפומפוזי שנוצר כאן לא יזיק קצת שקט, קצת יותר איזון. תאמיני לי שכשהוא יישב בעמדה הנכונה, הוא יקבל אחלה החלטות ויביא איתו רעננות".

לאיש יש חסרונות או שהוא מושלם?

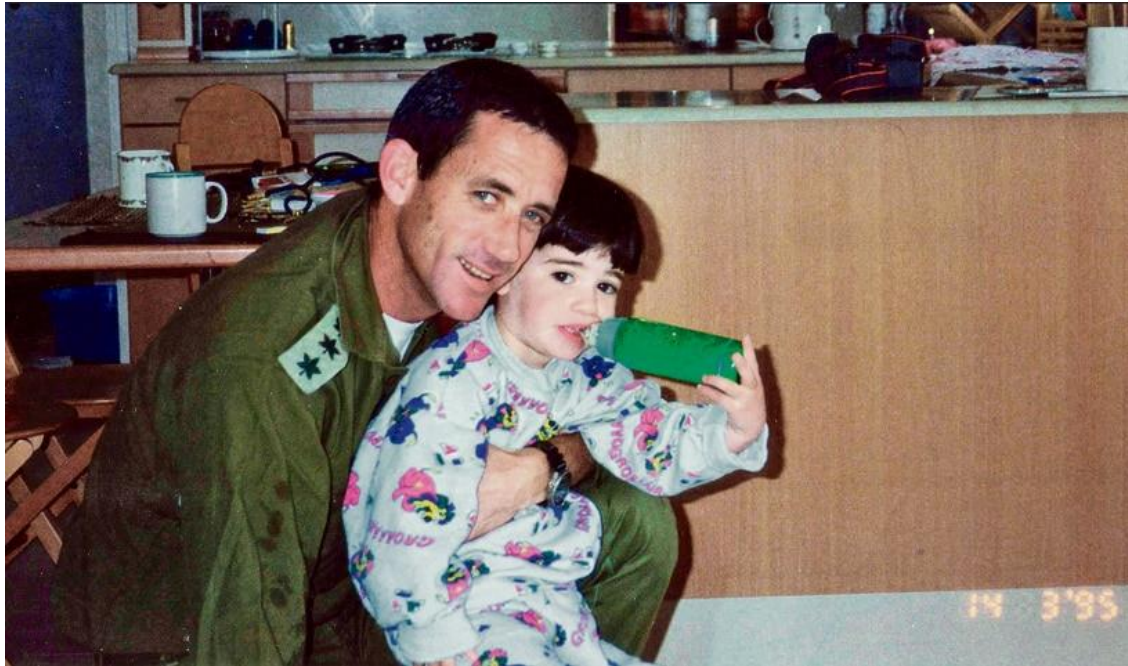
כנער בכפר אחים. למד בבית ספר דתי

"אף אחד לא מושלם. אבל אני לא מצאתי בבני דברים לא טובים ששווה להזכיר אותם. הוא איש בלתי רגיל. ואני אומר את זה אחרי עשרות נסיעות משותפות לחו"ל, מאות פגישות ואלפי שעות עבודה".

תסייע לו במרוץ הפוליטי?

אם הוא יבקש ממני, אני יותר מאעמוד לרשותו ולשירותו, כמו חייל".

בתחום הציבורי-חברתי מכהן גנץ כיו"ר יד דוד בן-גוריון, יו"ר המועצה הציבורית של נט"ל ויו"ר **אגודת הידידים של הכפר הירוק (שבו למד בעצמו)**, ועומד בראש קרן חינוך שהשקיעה כספים רבים בירוחם, בשלומי, ובעמותת "הגל שלי", שהוזכרה קודם.

כמח"ט הצנחנים, עם בנו הפעוט נדב

המקור לתרומות לקרן נותר עלום. מקורביו אומרים שמדובר בתורם פרטי, יהודי אוהב ישראל מארצות-הברית, שרוצה להישאר אנונימי. אותו גורם הפקיד בידיו של גנץ כמה עשרות מיליוני שקלים לטובת פעילות חברתית-חינוכית בישראל. שיקול הדעת לאילו גופים להפנות את התרומה נותר בידי גנץ.

"גנץ הגיע לביקור בירוחם", מספר מיכאל ביטון, ראש המועצה הקודם. "אמרתי לו שאראה לו את החלום ואת שברו, ושהוא יתחייב גם לחלום וגם לשברו. הכנסתי אותו למועדון של נרקומנים נגמלים שפתחנו. הוא ישב איתם שעתים לשיחה על החיים. הוא אמר להם: 'עברתי דברים מורכבים וקשים בחיים, אבל כשאני יושב איתכם אני מבין שיש פה בחדר אנשים שעברו דברים הרבה יותר קשים בחיים. יש שיסתכלו מבחוץ ויגידו שאתם חלשים, אבל אני רואה בכם אנשים חזקים ואמיצים'. הם התאהבו בו והוא התאהב בהם. הוא השקיע בהם. חזר לבקר אותם כמה פעמים. הפגשתי אותו עם נוער מצטיין שלומד רובוטיקה. גנץ עזר לנו לרתום לנושא לא מעט מיליונים. חילי טרופר ואני הקמנו קרן למצוינות מדעית עם תקציב לארבע שנים קדימה לטובת הנוער בירוחם. זה בזכות המעורבות של גנץ. ירוחם הפכה להיות מרכז אזורי שמנחיל את הידע לכל הפזורה הבדואית ולעוד יישובים מסביב. גנץ פועל במקביל להקמת מרכז כזה בגליל. מה שיפה זה שהוא עשה את זה בשקט. לא חייבים לרוץ לספר לחבר'ה כל דבר".

ביטון הקים את מפלגת "אחי ישראלי" עם כלת פרס ישראל עדינה בר-שלום, בתו של הרב עובדיה יוסף ז"ל ועם איש התקשורת מוטי שקלאר, לשעבר מנכ"ל רשות השידור. בבחירות הקרובות מתכוון ביטון להתמודד לכנסת. "אני אשב עם גנץ בימים הקרובים, אבל למען ההגינות חשוב לומר שעוד לא נסגר שום דבר. הכיוון שלו זה לחבר ימין אחראי ושמאל אחראי שמסוגלים להגיע להסכמות על 70-80 אחוז מהאתגרים שעומדים בפני החברה הישראלית, אבל להפוך את זה לתוכנית עבודה ברורה, למעשים. צריך ליצור מכנה משותף רחב, לחבר את כל המפלגות החדשות – אורלי לוי-אבקסיס, בוגי יעלון, יום טוב סמיה ו'אחי ישראלי' למשהו אחד גדול וטוב, ובהמשך להתחבר גם עם מפלגות ותיקות יותר".

החיבור כשלעצמו הוא המטרה, או שיש אג'נדה שלשמה מתאחדים?

כרמטכ"ל, מעניק לבנו נדב את כומתת הצנחן

"הרעיון הוא להתאחד סביב טיפול באתגרים. אין אחד שלא יסכים שצריך לשמור על ביטחון ישראל, בזה יש לגנץ יתרון יחסי. אין אחד שלא יסכים שצריך לתת תקווה לשלום, אבל שלום עכשיו לא יהיה. ואין אחד שלא יסכים שצריך לצמצם פערים בחברה ולעשות חינוך ולהקטין את יוקר המחיה ולהשתדל לא להיות מושחתים".

במה זה שונה מיאיר לפיד?

"אחד הדברים החדשים שהמפלגה של גנץ תוביל זה להפסיק לומר דברים רעים על אחרים. היא פשוט תביא אנשים טובים לפוליטיקה".

עדינה בר-שלום תרוץ עם גנץ?

"עדינה מאוד מעריכה את גנץ. אני מאמין שיהיה חיבור".

ומוטי שקלאר?

"מוטי ייסד איתי את מפלגת אחי ישראלי. הוא מסמל ימין מתון שאומר, 'יאללה מספיק עם שגאה ושיסוי, בואו נחפש מכנה משותף רחב'".

מיחימוביץ' לגנץ

מנהלי הקמפיין של גנץ הם איתי בן-חורין וטל אלכסנדרוביץ', שהובילו את הקמפיין של שלי יחימוביץ' ומפלגת העבודה בבחירות 2013 וגם את הקמפיין של יו"ר ההסתדרות הנוכחי אבי ניסנקורן, שהתמודד מול יחימוביץ'. לצידם נמצא המעגל הקרוב ביותר של גנץ, המורכב משלושה אנשי אמון. איש התוכן בכוורת הוא חילי טרופר. טרופר, 40, קצין ביחידת דובדבן,

הוא ממקימי העמותות "במעגלי צדק" ו"שכן טוב" וכן "קרן פסיפס", כיהן כסמנכ"ל עמותת "אחריי!" וניהל את בית הספר "ברנקו וייס" ברמלה. לקראת הבחירות לכנסת ה-19 הוא הוצב במקום ה-23 ברשימת מפלגת העבודה, אך לא נבחר, ולאחר מכן מונה ליועץ בכיר של שר החינוך דאז, הרב שי פירון. בשנים האחרונות כיהן טרופר כמנהל אגף החינוך והתרבות בירוחם. הקשר שלו עם גנץ נוצר בעקבות פעילותו החברתית-חינוכית של גנץ בירוחם.

מעין ישראלי, 33, היא המנהלת האישית והדוברת שצמודה אל גנץ בשלוש השנים האחרונות. היא שירתה כקצינה בחטיבה לקשרי חוץ של צה"ל (קש"ח) והשתחררה בדרגת רב-סרן. קשריה עם גנץ לא נוצרו בצבא, אלא דווקא דרך חברה לניהול בינלאומי שהקימה וייצגה בכירים בחו"ל.

האחרון הוא אלוף-משנה (מיל") הוד בצר, 50, שהיה עוזר הרמטכ"ל בתקופתו של גנץ. בצר, חובש כיפה ותושב ההתנחלות אלקנה, שירת במגוון תפקידי פיקוד ומטה, ואף היה ראש מטה הרבנות הצבאית הראשית.

השלושה עסוקים עכשיו בהכנת הקרקע לרגע שבו גנץ יכריז בפומבי על מועמדותו, ואתמול נעשה צעד משמעותי עם רישומה של מפלגתו החדשה אצל רשם המפלגות. "הם מתכוונים לזה ממש כמו שנערכים למבצע צבאי", מסביר גורם בסביבת גנץ. "יש תוכניות שונות וכל האופציות פתוחות. הפלטפורמה הטכנית כבר מוכנה. יש לגנץ את כל מה שצריך כדי להקים מפלגה חדשה. אין סביבו סחרור מהסקרים. הם מאוד על הקרקע".

האופציות הפתוחות כוללות חבירה של המפלגה החדשה למפלגות ותיקות כמו המחנה הציוני ויש עתיד, או למפלגות בהקמה, כמו המפלגות של אורלי לוי-אבקסיס ובוגי יעלון, במסגרת רשימה משותפת. האפשרות של חבירה לליכוד לא עומדת על הפרק, וכך גם לא עם כחלון. ההערכות בסביבת גנץ הן שכחלון יחזור במוקדם או במאוחר לליכוד.

"בסוף בני הולך לפוליטיקה, כי הוא הולך לתפקיד משמעותי. אנחנו מאמינים שהוא יכול להוביל מהפך ולהציג אלטרנטיבה למנהיגות הקיימת", אומר מקורב. "הוא לא צריך את זה, בטח לא בשביל הכסף וגם לא בשביל המשפחה. המחיר שהמשפחה משלמת הוא כבד. כבר כמה ימים עומדים עיתונאים ליד הבית שלו. ויש לו עוד ילדים צעירים, בני 16 ו-14, שגדלו עם אבא שכמעט לא היה בבית. אחרי 40 שנה בצבא הוא הולך לפוליטיקה כי באמת-באמת אכפת לו. אשכרה בגלל זה, והמשפחה תומכת בו ובכל החלטה שיקבל".

אדם נוסף שמיעץ לגנץ בדרכו לפוליטיקה, אמנם מאחורי הקלעים, הוא הפרסומאי הוותיק משה תאומים, שמקורב אליו ומיוודד איתו כבר שנים. תאומים הוא זה שאחראי ל"מדיניות העמימות" של גנץ.

השכן של כ"ץ

גנץ, תושב ראש העין, נשוי ואב לארבעה, יחוגג השנה את יום הולדתו ה-60. הוא נולד וגדל בכפר אחים, מושב עולים ליד קסטינה. בחלקה הסמוכה לבית הוריו מתגורר שר התחבורה ישראל כ"ץ, גם הוא בן המושב. גנץ הוא בנם השלישי של נחום ומלכה גנץ, שניהם ניצולי שואה, שנפגשו על ספינת מעפילים בדרכם לארץ. בני הקטן למד בבית הספר הדתי בשפיר, ועד כיתה ח' חבש כיפה. **בתיכון למד בפנימייה של הכפר הירוק**, אחר כך הצטרף לגרעין של הנוער העובד והלומד, אך פרש באמצע והתגייס לנח"ל המוצנח במסגרת בני המושבים.

מתחילת הקריירה הצבאית שלו סומן כהבטחה. בשנתו הראשונה בקבע כבר היה מפקד פלוגה, ואחר כך נשלח לקורס של "הכומות הירוקות" בארה"ב, אבל חזר לארץ עם פרוץ

מלחמת לבנון הראשונה. הוא לחם במערב ביירות כמפקד פלוגה מסייעת, ובהמשך מונה למפקד הפלחה"ן, פלוגת החבלה וההנדסה החטיבתית. 18 שנים אחר כך, בנסיגה מלבנון, והוא כבר מפקד יק"ל (יחידת הקישור ללבנון), יהיה גנץ לחייל צה"ל האחרון על אדמת לבנון ויסגור אחריו את השער.

בשנת 84' עזב גנץ לראשונה את חטיבת הצנחנים ומונה לסגן מפקד שלדג. הוא חזר לצנחנים כסגן מפקד גדוד 890, ובגיל 28 בלבד הפך למפקד הגדוד. בצבא הכיר את אשתו לעתיד רויטל, שהייתה מש"קית ת"ש. הם התחתנו בשנת 89', ובאותה שנה חזר לשלדג, הפעם כמפקד היחידה. כמפקד שלדג נטל חלק במבצע שלמה להעלאת יהודי אתיופיה, ולימים תיאר זאת כאחת החוויות המשמעותיות בחייו.

בשנת 95', אחרי שהיה מפקד חטיבת מילואים ומח"ט חברון, מונה אל"מ גנץ למפקד חטיבת הצנחנים. "גבוה, רזה, עם עיניים כחולות, מעשן כבד", תיארה אותו כתבת "ידיעות אחרונות" אריאלה רינגל הופמן, שראיינה את המח"ט הצעיר. "קצין שדובר צה"ל אוהב לחשוף, ובצדק. מאלה שנאמר עליהם: 'הוא עוד יהיה רמטכ"ל'". גנץ, כדאי לציין, היה אז בן 37.

כשנהרג מפקד יק"ל תא"ל ארז גרשטיין ז"ל מפיצוץ מטען צד בלבנון, נקרא גנץ להחליפו. כך זימן לו הגורל להיות מפקד הגזרה בזמן הנסיגה. בספטמבר 2000, עם פרוץ האינתיפאדה השנייה, היה למפקד אוגדת איו"ש. בראיון לאלכס פישמן אמר: "צריך לשים לב גם מה עובר על הפלסטינים. מאוד קשה להם, יותר מאשר לנו. חכמים ממני אמרו שכאשר יורד עליך גשם, גם האויב שלך נרטב. לדעתי, העננים מעליהם הרבה יותר משמעותיים".

שנה לאחר מכן הפך לאלוף הצעיר ביותר בצה"ל — בן 42. חמישה תפקידי אלוף מילא לפני מינויו לרמטכ"ל: מפקד גיס, מפקד פיקוד הצפון, מפקד זרוע היבשה, נספח צה"ל בווינגטון וסגנו של הרמטכ"ל גבי אשכנזי.

בנובמבר 2010, כשהחליט שר הביטחון אהוד ברק למנות את יואב גלנט לרמטכ"ל, הודיע גנץ על פרישתו מצה"ל, אך לאחר ביטול מינויו של גלנט לתפקיד מונה גנץ לרמטכ"ל ה-20. כרמטכ"ל השתתף בטקס ההשבעה של בנו הבכור נדב, שהתגייס גם הוא לצנחנים (והתפקד לאחר שחרורו למפלגת העבודה).

במשמרת של גנץ כרמטכ"ל היו שני מבצעים גדולים בעזה. מבצע עמוד ענן הסתיים ללא פעולה קרקעית. מבצע צוק איתן, לעומת זאת, נמשך 50 יום, כלל תמרון קרקעי של שלוש אוגדות, ובמהלכו נהרגו 69 חיילים וחמישה אזרחים. גנץ ייזכר מאותה תקופה בעיקר בגלל "נאום הכלניות" שנשא במהלך הפסקת האש — שהופרה על ידי חמאס זמן קצר אחר כך. "הגשם ישטוף את אבק הטנקים. השדות יוריקו, ו'דרום אדום' במובן החיובי של המילה, של כלניות, פרחים וציבות, יהיו פה, ויהיו פה להרבה מאוד שנים קדימה", אמר. לפני כחודש, בראיון לגלי צה"ל, קשרה השרה מירי רגב בין הנאום הזה לבין מותו של דניאל טרגרמן בן הארבע, שנהרג מפגיעת פצמ"ר. "בני גנץ אמר צאו לקטוף כלניות — והילד דניאל טרגרמן נהרג", אמרה, תוך סילוף דבריו של הרמטכ"ל. זו רק טעימה קטנה ממה שמצפה לו ברגע שיקפוץ למים הקרים של הפוליטיקה.

כרמטכ"ל הצליח גנץ להרגיע את המתחים הפנימיים בתוך המטה הכללי, שנוצרו בעקבות פרשת הרפז. אך כמנהל הארגון הוא נתפס כאפרורי. כזה שלא השאיר חותם, או הוביל מהפכות ושינויים. "בצבא כינו את גנץ בני-חותא, בגלל שהכל היה אצלו נינוח, איטי, נעדר להט", אומר מח"ט לשעבר ששירת תחת פיקודו.

הימשכות המערכה בצוק איתן, כמו גם חוסר המוכנות של צה"ל להתמודד עם איום המנהרות, נזקפים בין השאר לחובתו של גנץ. "כרמטכ"ל בצוק איתן הוא היה מאוד חלבי, מאוד הססן", אומר אחד משרי הקבינט. "עמדתו בדיונים הייתה רפה, והוא לא הציג חלופות רציניות לדרג המדיני כדי להביא להכרעה. הוא דיבר במילים גבוהות ובלתי מובנות, והתפלסף במקום להגיד לשרים איך משיגים מקסימום הצלחות במינימום נפגעים. היה ניכר שהוא מנסה להתחמק מפעולה אגרסיבית. בעוד השר בנט התעקש דיון אחר דיון לצאת למבצע להשמדת המנהרות, הוא עשה הכל כדי להימנע מפעולה".

הביקורת הזו נשמעה גם מפי מבקר המדינה בדוח על צוק איתן. על פי הדוח, בישיבת קבינט לילית שהתקיימה בתחילת יולי 2014 אמר גנץ בנוגע למנהרות: "זה לא איום עם השפעה אסטרטגית אמיתית". בנט, שהיה אז שר הכלכלה, ושרים נוספים דרשו ממנו להציג תוכנית מעשית למיגור המנהרות, אך גנץ דיבר בצורה עמומה על תוכניות שיוצגו תוך כדי המערכה. מבקר המדינה לא אהב את זה.

לא הססן. שקול

"שירתנו לאורך שנים יחד ואנחנו חברים", מספר ראש אגף המבצעים לשעבר, האלוף (מיל") ישראל זיו, קודמו של גנץ כמה"ט הצנחנים. זיו עומד כיום בראש חברת "גלובל סי-אס-טי" המספקת ייעוץ ביטחוני ואימונים צבאיים לכוחות ביטחון במדינות באמריקה הלטינית ובאפריקה. כמו "הממד החמישי", גם החברה של זיו סובלת מסנקציות שהפעיל הממשל האמריקאי. אלא שהסיבות הן אחרות לגמרי. ארה"ב הודיעה על הטלת עיצומים על זיו וחברות שבבעלותו בגלל מעורבותו במלחמת האזרחים בדרום-סודאן, הכוללת מכירת נשק בשווי של 150 מיליון דולר. ככל הידוע, החברות בין השניים אינה כוללת קשרים עסקיים.

כבר דיברת עם גנץ על התוכניות שלו?

"האמת, בדיוק חזרתי הבוקר הביתה לארץ, והחלפתי עם בני כמה מילים. הוא קצת לא הרגיש טוב, אני חושב שהוא כן ידבר בימים הקרובים. אולי הוא נבהל שזה קורה בסוף".

אולי הוא מחפש עוד כמה דקות של שקט לפני שזה קורה?

"יכול להיות", זיו צוחק. "כולנו בני אדם".

את האדם בני גנץ אנחנו מכירים כבר שנים, אבל לא את האג'נדה שלו. מה, למשל, דעתו על חוק הלאום?

"אני יכול להגיד רק דבר אחד: מהשיחות שלי איתו בעניין הזה הוא מצטייר כאיש מרכז אמיתי, בעל גישה של פשרה ושל הידברות. זה נכון גם בבעיות חיצוניות וגם בבעיות פנימיות. בני הוא לא איש מדון ואידיאולוגיות קיצוניות. הוא איש של איחוד השורות וגישה של לרכז ולייצר מקסימום קונצנזוס. לכן, דווקא בתקופה כזו, שיש כל כך הרבה תהליכים קיצוניים בתוך החברה, ופלגנות, כולל בחוק הלאום, הוא האיש היותר מתאים לקחת תפקיד מרכזי במדינה".

איחוד ולא פלגנות, זה ודאי נשמע מאוד יפה. אבל בסוף צריך לנהל מדינה עם מדיניות מגובשת וברורה. הוא מאמין שיש פרטנר בצד הפלסטיני? הוא בעד מדינה פלסטינית? מה הוא חושב על גירוש מחבלים? איך לדעתו נכון לטפל באיומים מעזה, מלבנון ומסוריה? הציבור רוצה להבין מה עמדותיו.

"את צודקת במאה אחוז, למרות שהממשלה הנוכחית, או זו שלפניה, לא הציגה איזו מדיניות מגובשת. יש לו מדיניות, יש לו מצע. הוא יציג אותו, בקולו שלו".

אני מניחה שמתוך השיחות איתו אתה יכול למשל לומר מה עמדתו בנוגע לאקטיביזם שיפוטי או מה יחסו לבג"ץ.

"שוחחתי איתו על כך. אבל יש איזה קו שכחבר אסור לי לחצות אותו".

באופן כללי אני מבינה שהוא מרכז שמאלה, ולא מרכז ימנה.

"מה זה ימין ושמאל? זה מושגים מעולם הכלכלה שישראל אימצה לפוליטיקה. בפועל, מנהיגים שמוגדרים כימין עשו הסכמי שלום משמעותיים עם מדינות ערב, כולל ויתורים כואבים, ומנגד ממשלות שמאל הקימו התנחלויות ועשו מלחמות. אין ויכוח על כך שארץ ישראל יקרה לבני, ושהוא מבין את המשמעות של המחירים. מי שהיה בצבא מבין את זה. לכן, דווקא בעת הזאת חשוב שהוא יהיה זה שיוביל תהליך של שלום מול הפלסטינים. הוא בודאות מאמין במסלול של שלום".

לאחרונה נקשר שמו ליוזמה שהציג אלוף (מיל") עמוס ידלין במסגרת המכון למחקרי ביטחון לאומי: 60 אחוז משטחי יהודה ושומרון לפלסטינים, תמיכה בבנייה בגושי התיישבות והקפאת הבנייה בהתנחלויות מבודדות. גנץ מאמין שיש פרטנר בצד הפלסטיני?

"הפרטנר ישנו שם. אתה יכול להגיד שהפרטנר קשה, אבל אי-אפשר להחליף את הפרטנר. זו לא שיטה".

פינוי יישובים זה משהו שגנץ יסכים לו?

"אין שלום בלי מחיר כואב. לפעמים לעשות שלום זה יותר קשה ממלחמה. גנץ מכיר מקרוב גם את המחיר של מלחמה וגם את המחיר של שלום, לכן הוא יפעל באחריות ובשיקול דעת. הוא רוצה לייצר מפלגה עם מקסימום קונצנזוס".

עד כמה הפוליטיקה בוערת בעצמותיו?

"אני חושב שהוא רואה בפוליטיקה יותר שליחות מאשר גחמה אישית. לטוב ולרע. החלק הרע, זה שבפוליטיקה אתה צריך גם אגו. אתה צריך את הדחף הכמעט בלתי אנושי לרוץ כדי להתמודד עם המחיר של כל כך הרבה קשיים ואי-נעימות. אתה צריך לחצות את המכשול הזה, גם כדי להיבחר וגם כדי להצליח לתפקד. מצד שני, ידענו שנים במדינת ישראל שבה ההנהגה פעלה מתוך שליחות ציבורית ולקיימת אחריות, ולא הייתה מונעת מאגו אישי וקריירה. בני חש את צו השעה. יכול להיות שבתנאים אחרים הוא לא היה הולך".

חסרונותיו בהססנות?

"הוא לא הססן. הוא שקול. מי שהיה רמטכ"ל לא יכול להיות הססן. הוא לא נחפז ולא בוטה באמירות שלו. אבל הוא יודע להחליט. ובעיקר, הוא לא עושה דברים כדי להוכיח משהו, אלא כי הוא מאמין בהם".

במה זה יהיה שונה ממפלגת יש עתיד?

"השוני הוא המנהיג. אני באופן אישי מאוד מעריך את יאיר לפיד, ובעיניי הוא חשוב מאוד בפוליטיקה. אבל בהיבט של הניסיון, מי נכון שייקח את ההחלטות? בוודאי שבני".

אם אין עניין של אגו אצל בני, אז למה שלא יהיה מספר שתיים של לפיד?

יש דברים שלא תואמים מציאות. זה נכון שיאיר יותר זמן בפוליטיקה, אבל זה לא נכון לקחת מישהו בקנה מידה של בני, עם אמון ציבורי כמו שבני זוכה לו, ולהגיד לו להיות מספר שתיים. בני צריך להוביל". ג

yifater1@gmail.com